

Полѣгать *пр.* наклонный, покатыи, косои. **Полѣгато** *нар.* наклонно, покато, косо: Латинскый и славенскый полѣгать почеркѣ. *Л. Д. 1870 р. 145.* **Полѣгъ** натурывать лѣса полѣгато срѣщу воды. *Пж. 81.* У така наречены-ты студены полы, дѣто сльнцето тврѣдѣ полѣгато грѣе та не сгрѣва и не може да стои ледоветы. *Л. Д. 1875 р. 65.* Всичкыты певолны движенія, които зависятъ право или полѣгато (*прямо или косвенно*) отъ грѣбнака. *ib. р. 72.*

Полѣгна *ж. св.* **Полѣгамъ** *м. дл.* 1) полягу, полегая: У така подкопанъ подземъ житото ся вкоренява на по-глубоко, та пѣма и да полѣгне. *ib. р. 254.* На голѣ чернѣ прѣстъ носѣгото расте много буйно та заглѣхва и обыкновенно полѣга, а оттова става голѣма гѣста. *Л. Д. 1872 р. 238.* 2) лягу не надолго, прилягу: Майко ле, ша си полѣгна, Ти като чуѣш млад Стоян, Ти да ме, мамо, повикаи да стана да му отворѣ. *Д. 43, 37—40.* Зайди, зайди моѣ ясно сльнце, Огрѣй, огрѣй ясна мѣсечинко да полѣгнем дѣвоини на рѣка. *Д. 38, 10—12.* Си стана Босоль отиде, И на друмища заседна, На карстонѣтъ полѣгна. *М. 214.* **Полѣжѣ** *ж. св.* полежу: Бре яначе гидия! Оште м'ра полѣжи. *В. 109.*

Полѣд(н)ица *с. ж.* гололедница: Въ зимно врѣмя въ студъ, полѣдница трѣбаше да ходи за вода на день по три пѣтъ съ тежѣкъ бѣгелъ на рамо. *Зк. 105.*

Полѣзъ *с. м.* поносъ: Не отлагай у всякъ реднѣ (полѣзъ, салганъ) по дѣтдата отъ да пытатъ вѣщъ лѣкаръ за какво трѣбна да правишь съ дѣтето си. *Л. Д. 1869 р. 103.* (*сн.* редни, салганъ).

Полѣка **Пополѣка** *нар.* **Полѣгичка** **Полѣчка** **Пополѣчка** *ум.* 1) тихо, медленно, *ум.* потихоньку: Полѣка стадо карайте И тыя сиви говеда, Да не поморатъ рудници. *Ч. 337.* Овчере и говедаре! Полѣка стадо карайте, Азе ща ида на преди, Да ви приготва заере На сиво стадо голямо. *М. 134.* Конь-атъ врѣвѣше полѣка (*маломъ*). *Р. 154.* Който иде полѣчка, той отива на далечъ. *Ч. 173.* Колко полѣка върви времето! (*Es dauert mir zu lange*). *Рш. 30.* Рече Комисъ полѣка и помлѣкна. *Р. 57.* Ако торѣтъ с затруданъ съ парствъ, то ще да гние полѣка. *З. 347.* Умѣе да мълчи, но и да дѣйствова полѣка (*et agit de suite sans empressement*). *Т. 368.* Пѣтницитѣ тврѣдѣ полѣгичка напредваха камъ югъ. *Л. Д. 1876 р. 141.* Измѣкнахъ са полѣгичка изъ стѣлбата придруженъ само отъ голѣмото кучѣ. *ib. 1875 р. 143.* Р. погледва Петка и му казва полѣгичка. *Р. А. 173.* **Полѣка—лѣка** **Лѣка—полѣка** **Лѣчка—полѣчка** постепенно, мало по малу: Завърнѣ конь-атъ и полѣка—лѣка отиде въ дворовы-тѣ си. *Р. 5.* Полѣка лѣка ся загубваше отъ очитѣ имъ землята. *Р. А. 8.* Отъ опѣжъ топлото на